

مرکز بررسی‌ها و مطالعات دریایی

سازمان بنادر و دریانوردی به عنوان تنها مرجع حاکمیتی کشور در امور بندری، دریایی و کشتی‌رانی بازرگانی به منظور ایفای نقش مرجعیت دانشی خود و در راستای تحقق راهبردهای کلان نقشه جامع علمی کشور مبنی بر "حمایت از توسعه شبکه‌های تحقیقاتی و تسهیل انتقال و انتشار دانش و سامان‌دهی علمی" از طریق "استانداردسازی و اصلاح فرایندهای تولید، ثبت، داوری و سنجش و ایجاد بانک‌های اطلاعاتی یکپارچه برای نشریات، اختراعات و اکتشافات پژوهشگران"، اقدام به ارایه این اثر در سایت SID می‌نماید.

سازمان بنادر و دریانوردی

بتن پلیمری با کارایی بالا برای شرایط سخت و غیر متعارف

High Performance Polymer Concrete in Hostile Environments

قادر خانابایی و مهرداد کوبی*

*گروه مهندسی پلیمر، دانشکده فنی و مهندسی - دانشگاه تربیت مدرس

چکیده:

اغلب سازه‌های بتنی مورد استفاده در شرایط سخت، خورنده و غیر متعارف مانند سازه‌های دریایی و محیط‌های صنعتی و شیمیایی، با مشکلات عدیده‌ای همراه است که علل عمده آن استحکام کم بتن برای کاربردهای خاص و نفوذپذیری بالای آن در مقابل آب و املاح است. همچنین پخت بتن زمانبر است که این امر باعث ایجاد مشکلات مضاعف در ساخت و تعمیر سازه‌های دریایی می‌گردد.

امروزه استفاده گسترده از مواد پلیمری برای بهبود خواص بتن‌های رایج شده است. با جایگزینی کامل ماتریس سیمانی در بتن توسط حامل پلیمری، ترکیبی به دست می‌آید که به آن بتن پلیمری می‌گویند. این ترکیب دارای مزایای بسیاری نسبت به بتن معمولی است که عمده‌ترین آنها استحکام و دوام بالا و زمان کم مورد نیاز برای پخت است. نحوه اختلاط این ترکیبات مشابه بتن معمولی است، به سهولت قالب‌ریزی می‌شود و ۳ تا ۵ برابر قویتر از بتن معمولی است بنابراین تهیه سازه‌های سبکتر با خواص مطلوب امکانپذیر است. این ترکیبات می‌تواند در سازه‌های بزرگ نیدرولیکی برای کاهش سایش، حفاظت بتن مسلح پلها در مقابل نفوذ نمکها و خوردگی فولاد داخل بتن، کفپوش محیط‌های صنعتی و شیمیایی، روکش دیواره تونلها و سازه‌های دریایی و سدها و همچنین در بازسازی و تعمیر سریع سازه‌های بتنی آسیب دیده استفاده شود.

در این تحقیق، پس از انتخاب مواد و تعیین ترکیب بندی مناسب و روش فراورش با توجه به تجهیزات معمول، بتن پلیمری با خواص فیزیکی و مکانیکی بسیار بالاتر از بتن‌های رایج تهیه شده است که اهم خواص آن عبارت است از: استحکام فشاری 10.7 MPa (۳ تا ۵ برابر بتن)، استحکام برزیلین 12.4 MPa ، استحکام خمشی بیش از 15.6 MPa ، درصد جذب آب ۱۸٪، چگالی 2.14 gr/cm^3 ، چسبندگی بالاتر از 2.3 MPa و کاهش وزنی صفر پس از طی ۲۰ چرخه ۲۴ ساعته در محلول اشباع سولفات سدیم.

واژه‌های کلیدی: بتن پلیمری - سازه‌های دریایی - کفپوشهای صنعتی - تعمیر سازه‌های بتونی.

Key Words : Polymer Concrete_Marine Structures_Industrial Floors_Concrete Repair

ترکیبات بتنی تهیه شده از سیمان، آب و مصالح سنگی عمده‌ترین مواد برای ساخت سازه‌های مختلف به شمار می‌روند. این ترکیبات غالباً خواص مکانیکی خوبی دارند و بطورگسترده‌ای در ساختمانها، پلها، سدها و سازه‌های دریایی استفاده می‌گردند. ولی متأسفانه بتنهای سیمانی به خاطر داشتن برخی خواص ضعیف در کاربردهای خاصی مانند سدها و سازه‌های دریایی با مشکلات عدیده‌ای همراه هستند. عمده‌ترین موارد ضعف بتن در این کاربردها مقاومت سایشی کم، نفوذپذیری بالا، زمان گیرایش زیاد، مقاومت کم آن در برابر مواد شیمیایی و پدیده‌هایی مانند کاویتاسیون و خوردگی ناشی از نفوذ کلر و همچنین مقاومت کم در برابر یخبندان است. بتن به خاطر ساختمان حفره‌دار خود، ناشی از خروج آب ایجاد شده در واکنش هیدراتاسیون، در مقابل آب و یونهای کلر و گازها (مانند CO_2) نفوذپذیر است که هر کدام از این عوامل به نوعی باعث خوردگی میلگردها و ایجاد تنش و در نتیجه ترک برداشتن (Cracking) و از هم پاشیدگی (Spalling) بتن می‌گردد. از طرف دیگر تهیه سازه‌های بتنی به صورت ساخت در محل (Cast in Place) در جاهای غیر همسطح مانند کانالها و دریچه‌های سدها و شیپوره‌ها، مشکل و بسیار زمانبر است و تأمین سطوح صاف و با حداقل زبری برای کاهش اصطکاک و سایش، امکانپذیر نیست.

مشکل مهم دیگری که در مورد بتن برای چنین کاربردهایی مطرح است، مسأله تعمیرات و ترمیم خرابیهایی است که ممکن است در نواحی مختلف سازه‌های دریایی پیش بیاید. در چنین مواردی تعمیر باید هر چه سریعتر انجام گیرد و در موارد بسیاری نیاز به تعمیر در زیر آب است که کار را دشوارتر می‌سازد. یکی از راه‌ها برای رفع مشکلات ناشی از ضعف بتن در مناطقی که در معرض جریان شدید آب هستند (مانند دریچه‌ها، شیپوره‌ها و کانالها) استفاده از ورقهای فولادی است که این مورد نیز علاوه بر هزینه بسیار بالای ورقه‌های فولادی، نصب و جوشکاری قطعات مشکلات زیادی از نظر اجرا دارد.

راه حل دیگری که در سالهای اخیر مطرح شده است استفاده از کامپوزیت‌های پلیمر-بتن است. کامپوزیت‌های پلیمر-بتن ترکیباتی هستند که با جایگزینی کامل سیمان در بتن با مواد پلیمری یا استفاده از ترکیب سیمان و پلیمر به دست می‌آیند. اگر حامل (Binder) سیمانی بتن بطور کامل با یک پلیمر جایگزین گردد، ترکیب حاصل را بتن پلیمری (PC) (Polymer Concrete) می‌نامند.

بتنهای پلیمری ترکیبات نسبتاً جدیدی هستند که از حدود سال ۱۹۵۰ وارد بازار شده‌اند و تحقیقات در زمینه طراحی و کاربرد آنها برای کاربردهای خاص بطورگسترده‌ای ادامه دارد. پیش‌بینی می‌گردد به خاطر مزایایی که این مواد دارند در طی دههٔ اخیر مصرفشان ۱۰ برابر گردد [۱۶].

بتنهای پلیمری برپایه پلیمرهای آلی ترموست است که پس از اختلاط با مصالح سنگی در دمای اتاق پلیمره می‌شود. پلیمرهایی که عموماً استفاده می‌شوند و این معیارها را تأمین می‌کنند عبارت است از: اپوکسیها، فورانها، اکریلیکها، پلی استرهای غیراشباع و وینیل استرها. از بین این گروه بسته به کارایی موردنظر و قیمت پلیمرها، سیستم پلیمری برای کاربرد موردنظر انتخاب می‌گردد. مصالح سنگی مورد استفاده عمدتاً از مصالح

سنگی قابل قبول برای بتن سیمانی، انتخاب می‌گردد. اکثر مصالح سنگی که معیارهای مطلوب برای مصالح سنگی بتن در ASTM C۳۳ را تأمین می‌کنند. کارایی خوبی نیز در PC دارند.

تقویت‌کننده‌های بتنهای پلیمری (Polymer Concrete Reinforcement) شامل میله‌ها (Bars) یا الیاف (Fibers) هستند. PC ممکن است با میله‌های فولادی تقویت شود که در ناحیه تمرکز تنش نصب می‌گردند یا برای انتقال تنشهای برشی بالا به کار می‌روند. الیاف شیشه (Fiber Glass) نیز بطور گسترده برای افزایش استحکام خمشی (Flexural) بتنهای پلیمری مورد استفاده قرار می‌گیرند.

در مقایسه با بتنهای سیمانی، بتنهای پلیمری خیلی قویتر و بادوامتر هستند و استحکام خمشی، فشاری و کششی بسیار بالاتری دارند. همین امر باعث می‌شود که در سازه‌های حاصل از بتنهای پلیمری مواد کمتری مصرف گردد و نتیجتاً این سازه‌ها در مقایسه با سازه‌های بتنی (سیمانی) مشابه سبکتر باشند. علاوه بر آن این مواد دارای مزایای مهم دیگری مانند زمان گیرایی کم در دمای محیط و حتی پایینتر، مقاومت سایشی بسیار بالا، نفوذپذیری بسیار کم در برابر چرخه‌های یخ‌زدن - آب‌شدن، (Freeze-Thaw)، مقاومت در برابر شستشوی دایم (Scour)، کاویناسیون (Cavitation)، سایش (Wear) و شکافتن (Tear) و نیز سهولت فراورش و اجرا هستند، [۱۴ و ۴ و ۳ و ۲ و ۱].

بتنهای پلیمری کاربردهای گسترده‌ای در سازه‌های مختلف پیدا کرده‌اند که یکی از مهمترین آنها، کاربرد در سازه‌های تیدرولیکی مانند سدها، تونلها، کانالها و سازه‌های دریایی است. از این مواد برای جلوگیری از فرسایش و کاویناسیون در شیپوره‌های تخلیه مجرای آب (Water Channel Discharge Sluices) و آبگیرهای سد (Dam Stilling Basins) در آمریکا، شوروی سابق، ژاپن، اروپای غربی، چین و ... استفاده شده است. موارد دیگر کاربرد بتنهای پلیمری عبارت است از: تعمیرات جاده‌ها (Highway Patching)، تعمیر کف پلها (Repairs)، پوشش پلها (Overlays)، سازه‌های زیرزمینی، قطعات پیش ساخته ساختمانی (Precast) مانند دریچه‌های فاضلاب (Manholes) و دریچه‌های بازدید (Handholes)، تونلهای خطوط کابل مخابرات، برق، گاز و فاضلاب، سازه‌های ابزار ماشین مانند پایه‌ها (Machine Tool Bases)، پوشش ضد اسید برای کنترل فرسایش (Erosion) در سدهای آب‌اسیدی، مخازن نگهداری اسید (Acid Storage Tanks) و محفظه‌های دفن زباله‌های اتمی و رادیواکتیو (Waste Encapsulation)، [۱۵ - ۵].

در این تحقیق، پس از انتخاب مواد و تعیین ترکیب‌بندی مناسب و روش فراورش با توجه به تجهیزات معمول، بتن پلیمری با خواص فیزیکی و مکانیکی بسیار بالاتر از بتنهای رایج تهیه شده است که شرح مواد استفاده شده، روش انجام آزمایشها و نتایج حاصله در ادامه می‌آید.

مواد:

با توجه به خواص فیزیکی و مکانیکی و شیمیایی مطلوب در رزینهای اپوکسی مانند مقاومت خوردگی عالی، زمان پخت کم و زمان کم رسیدن به استحکام ساختمانی، چسبندگی خیلی خوب به سطوح فلزی، مقاومت سایشی بالا، استحکام مکانیکی بالا، مقاومت در مقابل طیف وسیعی از مواد مخرب شیمیایی، چروکیدگی کم در حین پخت و عدم تولید محصولات فرار جانبی در واکنش پخت شدن، رزین اپوکسی به عنوان فاز پیوسته یا ماتریس برای بتن پلیمری انتخاب شد.

رزین اپوکسی استفاده شده، رزین مایع با ویسکوزیته متوسط، بدون حلال محصول شرکت سیباگایگی با مشخصات زیر است.

نام شیمیایی: (DGEBA) Diglycidyl Ether of Bisphenol A

اکی والان اپوکسی (Epoxy Equivalent): $\frac{gr}{Eq}$ ۱۸۹-۱۸۳

ویسکوزیته (در $25^{\circ}C$): ۱۲۰۰۰ - ۱۰۰۰۰ cp

وزن مولکولی: ۳۸۰ چگالی (در $25^{\circ}C$): $1/15 \text{ gr/cm}^3$

این رزین همراه با هاردنر دی اتیلن تری آمین (DETA) به مشخصات زیر استفاده شده است.

فرمول شیمیایی: $H_2N(CH_2)_4 NH(CH_2)_4 NH_2$

حالت فیزیکی: مایع بی رنگ متمایل به زرد، فزّار و سمّی (در هوای آزاد در دمای اتاق بخار می کند).

نسبت اختلاط بارزین: ۱۱ Phr

از حلال تولوئن و همچنین از حلال متیل اتیل کتون (MEK) برای رقیق کردن رزین استفاده شده است.

مصالح سنگی استفاده شده از جنس شن و ماسه مورد مصرف در بتن معمولی است. با توجه به این که توزیع

اندازه ذرات عامل مهمی در تغییر میزان تراکم، دانسیته و در نتیجه خواص فیزیکی و مکانیکی می باشد [۲].

دانه بندی های مختلف شامل دانه بندی باز (Gap) و دانه بندی پیوسته و دانه بندی یکنواخت بررسی شدند و در

نهایت دانه بندی پیوسته زیر به عنوان دانه بندی بهینه با استفاده از مصالح سنگی موجود تهیه شد و در ساخت

نمونه های بتن پلیمری مورد استفاده قرار گرفت:

شماره الک	۱/۲	۳/۸	۴	۶	۸	۱۶	۳۰	۲۰۰
درصد رد شده	۱۰۰	۹۵-۹۸	۶۵-۶۹	۵۸-۶۰	۵۱-۵۳	۳۲-۳۷	۲۷-۲۹	۱۱

روش آزمایشها:

برای بتنهای پلیمری آزمایشهای استاندارد مشخصی در دسترس نیست و محققین اغلب با استفاده از آزمایشهای استاندارد بتن سیمانی به عنوان راهنما، آزمایشهایی را برای این مواد طراحی کرده‌اند [۱۴ و ۱۵]. به همین دلیل آزمایشهایی که در این تحقیق برای بررسی خواص بتن مورد نظر انجام شده است، بیشتر براساس آزمایشهای استاندارد بتن سیمانی است و در مواردی نیز از آزمایشهای مربوط به آسفالت و همچنین آزمایشهای کامپوزیتها استفاده شده است.

با توجه به اینکه عوامل بسیار زیادی در تهیه کامپوزیت مورد نظر مطرح است که بررسی مستقل هر یک از این عوامل و اثر آنها در خواص، نیاز به آزمایشهای زیادی دارد، همچنین به خاطر ناهمگنی ذرات و وجود ذرات فعال آلی و غیرآلی در کنار هم، مدل نظری مشخصی که بتواند ارتباط بین خواص و اجزاء کامپوزیت را معین کند، وجود ندارد. لذا برای کاهش پارامترهای موجود و دستیابی به فرمولاسیون تقریبی بهینه، نمونه‌های اولیه تهیه شد و مورد ارزیابی کیفی قرار گرفت. مهمترین معیارهایی که در این ارزیابی کیفی نمونه‌ها، مدنظر قرار گرفت، استحکام، چسبندگی، زبری سطح، مقاومت سایشی، شکنندگی، سختی، انعطاف پذیری، سهولت فرآیند آمیزه‌سازی و نحوه اجرا و در نهایت قیمت تمام شده است.

پس از ارزیابی کیفی نمونه‌های اولیه، نمونه‌هایی برای بررسی کمی فرمولاسیون تقریبی به دست آمده تهیه و آزمایش شد. روش انجام اهم آزمایشهای کمی انجام شده به شرح زیر است:

آزمایش استحکام خمشی

این آزمایش بر اساس ASTM C78 است که برای تعیین استحکام خمشی نمونه‌های بتنی با استفاده از بارسه نقطه‌ای طراحی شده است. مطابق استاندارد، نمونه‌هایی به ابعاد $40 \times 40 \times 160$ mm را پس از خشک شدن کامل نسبت به حالتی که قالبگیری شده به یک طرف خوابانیده و در بین فکهای دستگاه تراکم قرار دادیم. سپس نیروی پیوسته با نرخ 42 N/sec وارد کردیم تا شکست در نمونه اتفاق بیفتد. مدول شکست یا استحکام خمشی از رابطه زیر محاسبه می‌گردد:

$$R = \frac{Pl}{bd^2}$$

R: مدول شکست (MPa)

P: حداکثر نیرو (N)

l: فاصله بین دو نقطه اعمال بار در زیر نمونه (mm)

d: عمق متوسط نمونه در نقطه شکست (mm)

b: عرض متوسط نمونه در نقطه شکست (mm)

این آزمایش به وسیله دستگاه آزمایش خمش از نوع *viaurice PERRIER* در آزمایشگاه مصالح مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن انجام شده است.

آزمایش جذب آب

براساس استاندارد ASTM C413 نمونه‌هایی به شکل استوانه به قطر و طول 1 in (25/4 mm) تهیه و پس از سخت شدن کامل، با دقت میلی‌گرم وزن می‌شود و در یک ارلن متصل به کندانسور، به مدت ۲ ساعت در آب جوش قرار داده می‌شود. پس از سرد شدن، با پارچه تمیز، آبهای سطحی نمونه‌ها را می‌گیریم، سپس آنها را وزن می‌کنیم. میزان جذب آب از فرمول زیر محاسبه می‌گردد:

$$A = \frac{(W-D)}{D} \times 100$$

A: درصد جذب

D: وزن نمونه قبل از قراردادن در آب

W: وزن نمونه اشباع شده از آب

آزمایش سازگاری حرارتی با سطح فلزی

در این آزمایش که ایده آن از استاندارد ASTM C884 مربوط به روکشهای بتن گرفته شده است، نمونه‌ای از کامپوزیت بر روی سطح فلزی چسبانده می‌شود و پس از خشک شدن تحت چرخه دمائی قرار می‌گیرد تا شکست احتمالی یا کنده شدن آن در اثر اختلاف ضریب انبساط حرارتی با فلز بررسی گردد. اگر پس از ۵ چرخه، نمونه، پیوستگی و چسبندگی خود را حفظ کند، نشانه سازگاری خوب کامپوزیت با فلز است. برای این آزمایش، نمونه‌ای از بتن پلیمری به ضخامت 12 mm بر روی صفحه فولادی سمباده خورده و چربی‌زدائی شده به ابعاد 50×50 mm ریخته شد و پس از خشک شدن برای 24 ساعت، در دمای 30°C- و 24 ساعت در دمای 70°C قرار گرفت. این چرخه دمایی برای 5 بار تکرار شد.

آزمایش استحکام فشاری

آزمایش استحکام فشاری براساس ASTM C579 که مربوط به ملاتها، دوغابها و کفپوشها و بتنهای پلیمری است، بر روی نمونه‌های مکعبی به ابعاد 50×50×50 mm انجام شد. مطابق استاندارد، نمونه‌ها پس از اندازه‌گیری دقیق ابعاد در دستگاه تراکم گذاشته شد و تحت نیروی پیوسته و بدون قطع و وصل با نرخ 6000 psi/min (42 MPa/min) قرار گرفته و حداکثر نیروی اعمال شده تا نقطه شکست نمونه یادداشت گردید. استحکام فشاری از رابطه زیر به دست می‌آید:

$$S = \frac{W}{L_1 \times L_2}$$

S: استحکام فشاری (MPa)

W: بار بیشینه (N)

L_1 و L_2 : ابعاد مکعب (mm)

این آزمایش نیز در مرکز تحقیقات مسکن انجام شده است.

آزمایش چسبندگی بر روی سطح فلزی

آزمایش چسبندگی تحت بار دو بعدی با استفاده از دستگاه برش مستقیم که یکی از دستگاههای مورد استفاده در آزمایشگاههای خاک و معدن و مکانیک سنگ است انجام شده است. مشخصه مهم و مزیت عمده این دستگاه آن است که می تواند همزمان نیروی عمودی به صورت بار وارد بر سطح و نیروی افقی به صورت برشی وارد کند. برای انجام آزمایش، نمونه ای از بتن به ضخامت 12 mm بر روی یک صفحه فولادی به طول و عرض 149 mm ریخته شد و در همان جا پخت شد و پس از 24 ساعت، در بین دو فک دستگاه قرار گرفت و بارگذاری انجام شد. تحت نیروی عمودی ثابت 150 kgf (14/7 KN) (معادل بار و سائط نقلیه سنگین)، نیروی برشی در سطح تماس بتن پلیمری با فلز، با نرخ تقریبی $2 \frac{KN}{sec}$ اعمال شد تا نمونه از سطح فلز جدا گردد. این آزمایش در آزمایشگاه زمین شناسی مهندسی دانشگاه تربیت مدرس انجام شده است.

آزمایش کشش غیرمستقیم یا آزمایش برزیلین

این آزمایش براساس استاندارد ASTM C496 است که برای تعیین استحکام کششی نمونه های استوانه ای بتن طراحی شده است. مزیت این روش نسبت به کشش مستقیم، راحتی آن است. مطابق استاندارد نمونه هایی به شکل استوانه به قطر 2 in (50/8 mm) و به طول 4 in (101/2 mm) تهیه شد و پس از خشک شدن کامل به صورت خوابیده بین دو فک دستگاه تراکم قرار گرفت و پس از اندازه گیری دقیق ابعاد نیروی پیوسته با نرخ ثابت 0/02 N/mm².s وارد شد تا نمونه بشکند و نیروی بیشینه یادداشت گردید. استحکام کششی از رابطه زیر به دست می آید:

$$T = \frac{2P}{\pi ld}$$

T: استحکام کششی غیرمستقیم (Mpa)

P: نیروی بیشینه (KN)

l: طول (mm)

d: قطر (mm)

این آزمایش بوسیله دستگاه تراکم Walter+Baia در آزمایشگاه بتن مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن انجام شده است.

آزمایش تعیین چگالی ظاهری

این آزمایش براساس روش B از استاندارد ASTM C905 است که مربوط به ملاتها، دوغابها و کفپوشها است. روش آزمایش بدین صورت است که نمونه هایی به شکل استوانه به طول و قطر 1 in (25/4 mm) تهیه شده و پس از خشک شدن کامل وزن نمونه ها در آب و همچنین وزن آنها در هوا اندازه گیری می شود. چگالی ظاهری خشک از رابطه زیر به دست می آید:

$$D_d = 0.9975 \frac{S}{S-I}$$

D_d : چگالی ظاهری (gr/cm^3)

S: وزن نمونه در هوا (gr)

I: وزن نمونه در آب (gr)

این آزمایش در آزمایشگاه پلیمر دانشگاه تربیت مدرس انجام شده است.

آزمایش مقاومت شیمیایی

این آزمایش براساس استاندارد ASTM C۲۶۷ است که روش نسبتاً سریع برای ارزیابی مقاومت شیمیایی مواد رزینی، کفپوشها و ... تحت شرایط کاری است. اساس این روش بر پایه تغییرات در نمونه و محلولی که در آن قرار گرفته، است. تغییرات می تواند یکی از موارد زیر باشد:

۱. وزن نمونه   ۲. ظاهر نمونه   ۳. ظاهر محیط آزمایش   ۴. استحکام فشاری نمونه

برای این آزمایش از نمونه های استوانه ای به ابعاد $1 \times 1 \text{ in}$ ($25/4 \times 25/4 \text{ mm}$) استفاده می شود. نمونه ها پس از خشک شدن کامل به دقت وزن می گردند و ابعاد آنها با ریزسنج اندازه گیری می شود. سپس نمونه ها را بطوری که قسمت انحنا دار آنها به سمت پائین باشد در محیط شیمیایی مورد نظر قرار می دهیم. به ازای هر نمونه 150 ml از محلول شیمیایی مورد نظر ریخته می شود، سپس ظرف در دمای ثابت قرار می گیرد و پس از ۱، ۷، ۱۴، ۲۸، ۵۶ و ۸۴ روز نرخ حمله (Attack) تعیین می گردد. در هر بررسی وضع ظاهری نمونه و محیط قبل و بعد از آزمایش بررسی می شود و استحکام فشاری نمونه قبل و بعد از آزمایش مقایسه می گردد.

آزمایش پایداری در محیط سولفات سدیم

این آزمایش که برای ارزیابی مصالح سنگی به کار رفته در بتن انجام می گیرد براساس استاندارد ASTM C۸۸ است. آزمایش انجام شده بدین صورت است که نمونه هایی به شکل استوانه $1 \times 1 \text{ in}$ ($25/4 \times 25/4 \text{ mm}$) در محلول اشباع سولفات سدیم قرار داده، پس از ۱۶ ساعت از محیط خارج می شوند و در آون دمای 110°C به مدت ۴ ساعت خشک می گردند، این چرخه ۲۰ بار تکرار شده است. میزان کاهش وزن نمونه ها و تغییرات ظاهری آنها در این آزمایش بررسی می گردد. این آزمایش در آزمایشگاه زمین شناسی مهندسی دانشگاه تربیت مدرس انجام شده است.

نتایج و بحث:

خلاصه نتایج آزمایشهای انجام شده در جدول زیر آمده است:

نتیجه آزمایش	واحد*	استانده	خاصیت
۱۰۷	MPa	ASTM C۵۷۹	استحکام فشاری
۱۲/۴	MPa	ASTM C۴۹۶	استحکام کششی غیر مستقیم
۰/۱۸	درصد	ASTM C۴۳	جذب آب
۲/۱۳۸	gr/cm ^۳	ASTM C۹۰۵	چگالی ظاهری
> ۱۵/۶ بالتر از ظرفیت دستگاه	MPa	ASTM C۷۸	استحکام خمشی
صفر	افت وزنی پس از ۲۰ چرخه	ASTM C۸۸	پایداری در سولفات سدیم
> ۲/۳	MPa	-	چسبندگی
بسیار خوب	حفظ خواص پس از ۵ چرخه ۴۸ ساعته	ASTM C۸۸۴	سازگاری حرارتی با فلز (در محدوده دمایی ۳۰- تا ۷۰ درجه سانتیگراد)
بسیار خوب	حفظ خواص	ASTM C۲۶۷	مقاومت شیمیایی (اسیدها، اکتریاها، اکثر حلالها، مواد نفتی، آب دریا، ...)

* هر MPa حدود ۱۰ Kg/cm^۳ است.

در آزمایشهای استحکام خمشی و چسبندگی، مقاومت نمونه‌های تهیه شده بیش از ظرفیت دستگاههای مورد استفاده بوده و نتایج گزارش شده بر اساس حد نهایی اعمال نیرو محاسبه شده است و مقادیر واقعی بر اساس تحقیقات گزارش شده دیگر بیش از ۲ برابر این مقادیر است.

با توجه به اینکه برای بتن معمولی، استحکام فشاری کمتر از ۴۰ MPa، استحکام خمشی کمتر از ۳ MPa، استحکام کششی غیرمستقیم کمتر از ۵ MPa، درصد جذب آب بیش از ۵٪، چگالی ظاهری بیش از ۲/۲ gr/cm^۳ و پایداری در محیط سولفاتی بسیار کم است، مشاهده میکنیم که بتن پلیمری تهیه شده، از نظر استحکام، ۳ تا ۵ برابر برتر از بتن معمولی است و در برابر انواع محیطهای مخرب شیمیایی نیز مقاوم است. از طرف دیگر با توجه به سازگاری حرارتی و چسبندگی خوبی که بتن پلیمری تهیه شده با فولاد دارد، می توان آنرا با میللهای فولادی تقویت کرد و سازه‌هایی با استحکام و دوام بسیار بالاتر تهیه کرد. در ضمن به دلیل جذب آب ناچیز این ترکیبات و عدم وجود حفره‌های ممتد در ساختمان آن امکان خورده شدن میلگردهای فولادی در داخل آن به حداقل می رسد.

نتیجه گیری:

بتن پلیمری تهیه شده دارای خواص فیزیکی و مکانیکی بسیار بالاتر از بتنهای رایج است که اهم خواص آن عبارت است از:

استحکام فشاری 107 MPa (۳ تا ۵ برابر بتن)، استحکام برزیلین $12/4 \text{ MPa}$ ، استحکام خمشی بیش از $15/6 \text{ MPa}$ ، درصد جذب آب $0/18\%$ ، چگالی $2/14 \text{ gr/cm}^3$ ، چسبندگی بالاتر از $2/3 \text{ MPa}$ ، حفظ خواص و سازگاری حرارتی با فولاد در محدوده دمایی 30°C تا 70°C و کاهش وزنی صفر پس از طی ۲۰ چرخه ۲۴ ساعته در محلول اشباع سولفات سدیم.

با توجه به خواص اشاره شده، این ترکیب می تواند جایگزین بسیار مناسبی برای بتنهای معمولی در محیطهای خورنده و شرایط سخت و غیر متعارف باشد.

References

1. Manson J. A., "Overview of Current Research on Polymer Concrete: Materials and Future Needs," American Concrete Institute (ACI) Publication, SP-69, Detroit, 1981.
2. Kaeding A. O., Dikeou J. T., "Design of Polymer Concrete Products," International Congress on Polymers in Concrete (ICPIC), July 3-5, 1995, Ostend, Belgium.
3. [Http://WWW.america.com/aok/pc-1.html](http://WWW.america.com/aok/pc-1.html). 7-sep-1996.
4. Rebeiz K. S., Fowler D. W. and Paul D. R., Journal of Applied Polymer Science, Vol. 44, PP. 1649-1655, 1992.
5. Figovsky O., Beilin D., Blank N., Potapov J. & Chernyshev V., "Development of Polymer Concrete with Polybutadiene Matrix," Cement and Concrete Composites, Vol. 18, PP. 437-444, 1996.
6. Vipolanadan C. and Mebarkaia S., "Flexural and Fracture Properties of Glass Fiber Reinforced Polyester Polymer Concrete." Properties and Uses of Polymers in Concrete, ACI, SP-166-1, 1996.
7. Urieu N. B., Trofimova L. E. and Dubinin J. S., "Structure Formation of New Mineral Polymer Composition for Hydroinsulation and Anticorrosive Protection," Proceedings of 8th ICPIC, PP. 63-67, Ostend, Belgium. 1995.

8. Tu L. and Kruger D., "Epoxy Resins Used in Civil Engineering", Proceedings of 8th ICPIIC, PP. 125-131, Ostend, Belgium, 1995.
9. Yamasaki T., Idemitsu T. and Clark L. A., "Study on the Properties of High Durability Resin Concrete Applied to the Prevention of Cement Concrete Deterioration", "Proceedings of 8th ICPIIC, PP. 155-161, Ostend, Belgium, 1995.
10. Purohit S. R., "Repairs of Power Sluice-2 of Linganamakki Dam with Polymer Modified Concrete", Proceedings of 8th ICPIIC, PP. 175-187, Ostend, Belgium, 1995.
11. Topchiashvili, M. I., "Thirty Year of Experience Using Polymer-Concrete in Hydraulic Structures ", Proceedings of 8th the ICPIIC, PP. 269-277. Ostend, Belgium, 1995.
12. Kimura Y., Ohtak S. and Kobayashi y., "Influence of Calcium Carbonate Filler on Resin Mortar for Tunnel Construction", Proceedings of 8th ICPIIC, PP. 393-399, Oostend, Belgium, 1995.
13. Ladange C., Yan Gemert D., etal. "Repair and Erosion Protection of Brickwork Channel by Big Size Precast PC-Lining "Proceedings of 8th ICPIIC, PP. 541-547, Ostend, Belgium, 1995.
14. Scanlon J. M., "Applications of Concrete Polymer Materials in Hydrotechnical Construction" ,ACI, Sp-69-3, Detroit, 1981.
15. Ohama Y., "Recent Progress in Polymer Mortar and Concrete in Japan", Proceedings of the Second East Asia Symposium on Polymers in Concrete (II-EASPIC), E & FN SPON, London, 1997.
16. Chen Chong Lin, "Strength Development Mechanism of Polymer/Cement/ Sand Composite, "Chinese Journal of Materials Science, Vol. 26, PP. 85-90, 1994.

ICOPMAS

High-Performance Polymer Concrete in Hostile Environments

Gh. Khanbabai.

M. Kokabi.

Polymer Engineering Department – Engineering Faculty of Tarbiat Modarres University

Abstract

The concrete constructions used in hostile and corroding environments such as maritime structures, industrial and chemical environments are faced with various issues, whose main cause is low strength of concrete for special applications and its high permeability against water and contaminants. Today, it is common to vastly use polymer materials in order to improve the concrete features. By replacing the whole cement matrix by the polymer carrying concrete, a mixture called polymeric concrete is obtained. These mixtures can be used in large hydraulic constructions in order to lower the corrosion, in bridges armed concrete conservation against the penetration of salt and the corrosion of the steel within the concrete, in the floors of industrial and chemical environments, the tunnels, dams and maritime structures coating and also in fast restoration of damaged concrete constructions. In this research, after selecting the materials and determining an adequate composition and a processing method considering the common equipment, the polymeric concrete with superior physical and mechanical features compared to the normal concrete was produced with the following significant features: pressure strength of 107 MPa (3 to 5 times more than the normal concrete), Brazilian strength of 12.4 MPa, more than 15.6 MPa flexural strength, water penetration percentage of 0.18%, density of 2.14 gr/cm³, more than 2.3 MPa cohesion, and no weight reduction after passing twenty 24-hour cycles in the saturated sodium sulfate mixture.

Key words: polymer concrete; marine structures; industrial floors; concrete repair